

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX.

ZATURDAG den 30sten OCTOBER 1841.

N. 41.

Gemengde berigten uit Engelsche Couranten van Augustus.

De berigten uit China waren over de Vereenigde Staten en liepen tot den 27 April. Naar luid van eenen brief uit Macao van den 27 April hadden de chinesche gezagvoerders te Canton de overeenkomst, gesloten met kapitein Elliot om de handels betrekkingen met de Britten te heropenen, geschonden. Men zal zich herinneren, dat na de beschieting en inneming van Canton en de forten aan de rivier dezer stad, de britsche krygsamagts terug getrokken was om by de handelaren geene ongerustheid te verwekken, by welke gelegenheid de plaatselyke gezagvoerders van Canton eene overeenkomst met kapitein Elliot gesloten hebben om den handel met de Engelschen wederom te openen; en deze overeenkomst is even als al de vorige niet nageleefd geworden.

Men dacht als naar gewoonte de Thee ter sluik te kunnen uitvoeren; doch het heeft bevreemding verwekt, dat sedert den 1 tot den 27 April er op deze wyze geen duizend kisten thee zyn uitgevoerd geworden. De chinesche Mandarynen en militairen waren buitengewoon waakzaam.

Op den 17 April kwam er te Canton een bevelschrift van den keizer aan, vervat in hevige uitdrukkingen met den last aan de civile en militaire gezagvoerders in de provincie Canton, om er al de aanwezige thee, rhubarber en andere handels artikelen, welke de engelsche barbaren gewoon zyn uittevoeren, te vernielen. Deze order is zeer stipt en met alle gestrengheid nagekomen geworden; en waarschyndelyk is er de helfte des oogsts van de thee reeds vernield, en men gaat hierin steeds voort. De eigenaars van de vernielde artikelen worden schadeloos gesteld, en de aanbrenghers derzelve worden beloond.

By het gemelde bevelschrift worden er alle staatkundige betrekkingen met de Engelschen verboden en de laatst benoemde onderhandelaren ontvingen er by orders om terug te keeren.

De Chinezen hebben wederom getracht om met een groot getal branders de vreemde koopvaardy schepen te verbranden, welke poging evenwel even als de vorige mislukt is. Eenige schepen echter hebben daarvan eenige schade bekomen.

Het is opmerkzaam, dat de Chinezen hunne vyandschap tegen de Engelschen ook op de andere bevriende natien willen wreken. Dit is een gevolg der staatkunde van het gouvernement om zoo mogelyk buiten alle betrekkingen met vreemdelingen te blyven.

Ten bewyze der onkunde, waarin de Chinezen verkeeren met opzigt tot de Europeesche staten, nemen wy de volgende byzonderheden over, wegens de Engelschen, die zich in chinesche gevangenschap hebben bevonden. Die gevangenen bestaan vooreerst in de manschap en passagiers van beiderlei kunne van den Engel-

schen koopvaarder *Kite*, die reeds een geruimen tyd geleden op de kust van China is gestrand, en voorts uit eenige personen, welke de Chinezen op het eiland Chusan of by Macao hebben weten op te ligten. Van deze laatsten is de kapitein der artillerie *Austruther* een der voornaamste. Hy is opgeligt, terwyl hy, van slechts een bediende vergezeld, bezig was eene verkenning op Chusan te doen. Men heeft hem naar de aanzienlyke stad Ningpo, op het vaste land vervoerd, en ofschoon hy, volgens de laatste berigten, nog niet in vryheid was gesteld, heeft men hem vergund, om briefwisseling met zyne landgenooten te houden. Uit een der alzo van hem ontvangene brieven wordt het volgende, niet geheel onbelangryk uittreksel medegedeeld:

“Nadat ik den 17den September v. j. te Ningpo was aangekomen, werd ik dadelyk door de Mandarynen over het aantal onzer schepen, onzer soldaten en onze geheele gesteldheid op Chusan ondervraagd. Dezelfde compradore, dien de Chinezen eenige dagen na onze ontschepping op Chusan hadden opgeligt, diende daarby tot tolk. Men gaf my te eten en zond my naar de gevangenis, om daar de plaats in te nemen van een der vier mandarynen van Chusan, die, op last des Keizers, om hen voor hunne nederlaag te straffen, in den kerker zyn geworpen. Ik werd gedwongen my in eene kooi te laten opsluiten. Zy was een jard lang, even hoog en slechts twee voeten breed. In zulke kooijen zyn de Chinezen altyd gewoon hunne gevangenen op te sluiten, en ik had my dus niet te beklagen, daar ik het lot onderging van allen, in gelyke omstandigheden geplaatst. Men deed my eenen yzeren ring om den hals en bond myne handen vast aan een stok van een voet lengte, die aan mynen halsring was vastgehecht. Daarenboven had men myne voeten met ketenen, die niet minder dan 18 of 20 pond wogen, bezwaard. Ik geloof, dat die strenge wyze van handelen my vooral ook berokkend was door de buitensporig vergrootte verhalen, welke myne oplichters van den door my geboden tegenstand hadden gedaan, ongetwyfeld met het doel om den moed te doen gelden, dien zy hadden aan den dag gelegd by het overmannen van zulk een dapper krygsheld. Vier lange weken moest ik die ketenen aan de voeten torschen. Toen werd ik weder voor den mandaryn gebragt. In den loop van het gesprek deed hy my eenige vragen over onze stoomboten; ik bood aan er eene af te teekenen, en misschien ben ik aan die omstandigheid het goede middagmaal, dat hy my liet voordienen en de beleefdheden, ja zelfs vriendschapsblyken, die ik van hem ontving, verschuldigd.

“By een volgend verhoor voor denzelfden persoon vond ik daar zeven gevangenen, die, ten gevolge der schipbreuk van de *Kite*, in handen van de Chinezen waren

geraakt. Met elk nieuw mondesprek werden de mandarynen beleefder en vriendelyker. Zy gaven my eene kooi, die een weinig grooter was. Ongetwyfeld had ik dit weder aan de teekeningen, die ik voor de mandarynen maakte, te danken. Zy vroegen my een plan van de baai van Chusan, alsmede van de stad en de voorstad aldaar, waarop dan de ligging onzer schepen en de plaatsing onzer tenten moesten worden aangewezen. Vervolgens moest ik eene kaart van Londen, eene teekening van de Westminster-Abdy, van de St. Pauls-kerk, van het kasteel van Windsor en van dat van Buckingham vervaardigen. Een volgenden dag moest ik eene kaart van Engeland leveren, waarop ik de wegen en zelfs de openbare rytuigen moest afteekenen, de laatste zoo naauwkeurig, dat zy grooter dan steden en graafschappen waren. By een der verhooren vond ik den Luitenant *Douglas*. Hy was in eene nog erger kooi dan de myne opgesloten. Ook ontmoette ik *Mistress Noble* met haar kind, die mede met de *Kite* schipbreuk had geleden, en in eene kooi, niet verre van de myne in eene cel geplaatst, was opgesloten. In één woord al onze lotgenooten ondervonden dezelfde soort van gevangenschap. Dikwyls deed men ons voor de mandarynen de zonderlingste vragen, zoo als byv.: “Welke zyn de banden van bloedverwantschap, die tusschen *Mrs. Noble* en de Koningin van Engeland bestaan?”

“Eindelyk onderging het lot van sommigen onzer, met name *Douglas*, *Wilts* en my, eene aanmerkelyke verbetering. Men gaf ons eene ruime kamer met een daaraan grenzend grasperk tot wandeling, alsmede goede bedden. Onze toestand werd over het geheel zeer dragelyk. Wy ontvingen nu ook by herhaling brieven van onze krygsmakkers, met de ververschingen, die zy de goedheid hadden ons te zenden. Van dat oogenblik af hebben wy geene reden om ons te beklagen. Ik bezat alle gereedschappen om te teekenen; het ontbrak my niet aan ledigen tyd; en ik heb my dus ernstig met het versieren van de muren myner gevangenis, met teekeningen, alle tot de edele wetenschap der artillerie betrekelyk, bezig gehouden. Ik moest ook portretten van al de mandarynen, van den admiraal, van Kapitein *Elliot*, van de Koningin, enz., maken. Wy zyn niet ziek geweest.”

Een andere Engelschman, de Heer *Staunton*, die in Augustus 1840, terwyl hy zich op de reede van Macao baadde, door de Chinezen gevangen is genomen, bevond zich, by het afzenden der laatste berigten, mede te Ningpo. Hy is over het geheel zeer goed behandeld; in het eerste oogenblik heeft men hem insgelyks met ketenen bezwaard, doch dit heeft slechts kort geduurd, en wordt door hem alleen aan het bestendig gebruik, waarvan men niet wilde of durfde afwyken, toegeschreven. Ook

hy heeft in den beginne voor den Keizerlyken Commissaris Lin en later voor mandarynen te Canton en te Ningpo een aantal verhooren ondergaan. Hy schryft daaromtrent onder anderen het volgende:

"Op geen ander onderwerp kwamen de mandarynen liever terug dan op de aardrykskunde van Europa, Afrika en vooral van Azie. Het scheen my toe, dat zy voor de westelyke grenzen van hun land niet zonder zorg waren. Men vroeg my, hoe veel tyd er noodig was, om van Engeland naar de steppen van Chineesch Tartarye te komen; welke de staat- en aardrykskundige betrekkingen van Rusland en Engeland waren; welke landen tusschen die beide ryken liggen; hoever de Russen nog van Engelsch Indië verwyderd zyn, enz. Het is opmerkelyk, dat zy nooit van hunne zuidelyke grenzen spraken; maar de zorg, waarmede zy dit vermeden, bewyst, dat zy over het gevaar, dat de nabyheid onzer Indische bezittingen hun aan die zyde kan veroorzaken, niet zonder ongerustheid zyn.

"Niets hield den driftigen commissaris Lin meer bezig dan onze stoomwerktuigen. Al de by de verhooren aanwezige personen schenen myne ophelderingen daaromtrent te begrypen en in dat onderwerp groot belang te stellen. Daarenboven liet ieder mandaryn zich op zyne beurt eene les wegens deze voor hen zoo belangryke zaak lezen. Ik begon een oogenblik byna bevreesd te worden, dat men eene compagnie Chinesche smeden onder myne bevelen zou stellen, om hen een stoomwerktuig te doen vervaardigen; gelukkig kwam ik met schrik vry."

De Koning der Franschen in overeenstemming met den Heer Guizot, heeft besloten om een voorstel aan de andere vier groote mogendheden te doen, namelijk om in de zaken van Spanje gewapender hand te intervenieren, in geval er een opstand mogt uitbreken, van welken aard dezelve ook moge zyn. Een opstand in Spanje schynt eene wenschelyke zaak voor Frankryk te zyn. Het schynt echter dat Espartero de man is om de zaken in order te houden. Het protest van de koningin heeft buiten verwachting weinig indruk in het land gemaakt.

De spaansche Couranten maken eene vergelyking tusschen het manifest van de koningin Cristina en de allocutie van Paus Gregorius, en vinden, dat zy beide met hetzelfde euvel behebt zyn, namelijk de liefde voor het geld.

Toen Cristina het bewind over Spanje aan haar ministerie had overgegeven, zeide zy in haar eerste manifest, uit Frankryk gedagteekend, dat zy vrywillig was afgetreden en hare dochters aan de zorg der Cortes had toevertrouwd; doch toen haar het beheer over de koninklyke goederen werd ontnomen, zeide zy, dat zy door geweld uit Spanje en van hare dochters was verwyderd. Zy bleef derhalve tevreden, zoo lang men niet aan hare beurs kwam.

De Paus in zyne allocutie zegt, dat hy zoo lang stil heeft gewogen als men zynen nuntius ongemoeid heeft gelaten, die bestemd was om de gelden te innen, die naar Rome moeten overgemaakt worden voor het benoemen van geestelyken, voor dispensaties, enz.; doch toen men zynen nuntius had gebannen en derhalve deze goudbron had gedempt, toen kon hy zich niet weerhouden om zyne klagten over het onrecht der kerke gedaan luidkeels te doen hooren.

De spaansche Couranten merken verder aan, dat de Paus door deze allocutie slechts het ongeluk veler geestelyken heeft berokkend, zonder zyne zaak eenigzins te bevoor-

deren. Deze menschen waren ambtswege genoodzaakt dezelve in de kerken aftelesen; doch hiervoor zyft zy van wege de regering uit hunne huizen geligt en over de grenzen vervoerd geworden.

De bisschop van Pamplona en zoo vele andere geestelyken, die zonder het aflezen der bul nog gerust in hunne bedieningen zouden zyn gebleven, bevinden zich thans in de middel departementen van Frankryk werkeloos en onder eene natie, wier taal zy niet verstaan en gedeeltelyk met geringe toelaag om zich te onderhouden. Het is waar, dat zy zich eenigzins bezig houden met geschriften tegen de spaansche regering te schryven; doch niemand durft dezelve in Spanje invoeren, zoo dat zy dezelve alleen aan hunne vrienden in Frankryk kunnen ronddeelen, die dezelve meestal niet kunnen verstaan en ook geen belang stellen in twistgeschryf over eene vreemde zaak.

Sedert het verschynen der allocutie en het antwoord van de regering op dezelve is de oude haat in Spanje tegen de geestelykheid, die reeds merkelyk verflaauwd was, op nieuw opgewekt. Geen geestelyke durft te Madrid of in andere steden zich op straat te begeven, of hy wordt door het gemeen mishandeld.

De spaansche Couranten maken derhalve deze gevolgtrekking: dat de allocutie geen heil hoegenaamd heeft gesticht voor de zaak van Rome, doch in tegendeel deze zaak bedorven heeft, door 's Pausen geldzucht aan den dag te leggen en het ongeluk van een groot getal geestelyken te berokkenen. Het ware derhalve beter, dat de Paus zyne spyt wegens het weg zenden van zynen nuntius maar verkropt had, of door middel van onderhandelingen eenige inwillingen van de spaansche regering had zoeken te verkrygen.

Door de erkenning van Isabella de tweede zou de Paus veel goeds kunnen bewerken voor de zaak van de katolyke kerk in Spanje.

Al de berigten uit de steden aan den Rhyn geven eenen ongunstigen vooruitzicht van den wynoogst. De hoop, welke er bestond, zelfs voor een middelmatige oogst, is door de orkaan, welke er onlangs gewoed heeft, geheel vervlogen.

De huur van *el isla del Rey* by Port Mahon, is vernieuwd en de Franschen waren er druk bezig om de hospitalen uittebreiden.

Men heeft eene zeer merkwaardige uitvinding gedaan, namelijk om van de daguerrotype platen moerplaten of graveerplaten te maken, waarmede men prenten of plaatwerk kan afdrukken.

Men heeft door middel van de galvanische elektrisiteit gravuren op de koperen daguerrotype plaat weten daartestellen, zoo dat deze plaat ingevreten of gegraveerd is naar evenredigheid van de kwik, die er op vast gehecht is. Ziet men, byv. de lichtzyde van een gebouw, dan is deze zyde sterk gekwikt, en de invreting is bygevolg gering; is het de schaduw zyde, dan is dezelve weinig gekwikt, en de invreting is derhalve sterk. Met deze door de elektrisiteit gegraveerde koperen daguerrotype plaat heeft men onderscheidene proeven getrokken. Een dertigtal zulke prenten, op zeer schoon papier afgedrukt, werden vertoond in de vergadering der koninklyke maatschappy der wetenschappen te Londen; dezelve hadden het onderschrift: geteekend door het licht, gegraveerd door de elektrisiteit. Op deze prenten, op papier gedrukt, bevinden zich geschriften op gebouwen, die men niet door het bloote oog kan lezen, doch die leesbaar zyn door een vergrootglas.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 October 1841.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby ter kennis van de belanghebbenden gebragt: dat de Commissie benoemd tot het aanhooren en beslissen der bezwaren tegen de rekeningen van het een percent patentregt over het derde kwartaal dezes jaars daartoe op Woensdag, den 10 November aanstaande, des morgens te tien ure, in de Raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting nemen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 October 1841.

ALZOO de persoon van ANTOINE ARUIZ zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen Brieven van Manumissie voor het hem in eigendom aankomende slaven kind NINA, oud 4 jaren en vier maanden, dochter van OSEPA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemelde slaven kind mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 October 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 6 November als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkoop

OP Maandag, den 1 November 1841, des morgens te 9 ure, vóór het Waaggebouw, van een party Rood verwhout van Bonaire en Aruba.

Curaçao den 29 October 1841.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

ADVERTISSEMENT.

DE ondergeteekende roept—namens het Collegie der Wees onbeheerde en desolate Boedelkamer alhier—by deze op al de crediteuren van den tot den staat van verevening gebragten boedel van wylen den Heer H. W. VAN VOSS, in leven Kapitein Luitenant by de Nederlandsche Marine, welke zich in der tyd ter opgemelde kamer hebben aangemeld of wel hunne pretentien aldaar hebben doen inleveren, ten einde vóór ultimo October 1842 te komen ofte doen ontvangen de hun van dien boedel competerende gelden, geheel of gedeeltelyk en dus ponds pondsgewyze, volgens de daarvan opgemaakte en voor de daarby belanghebbenden, ter opgemelde kamer ter visie, gereed liggende repartitie rekening.

Curaçao den 29 October 1841.

De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

NOTICE.

THE public is hereby warned trusting the crew of the American Brig DISPATCH, captain J. B. TILDEN, as no debts contracted by them, will be paid by the master or consignee.

O. M. DACOSTA.

Curaçao, 28 October 1841.

CURACAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1841.

L. K. Donderdag den 7 te 4 u. 35 m. 'namiddags.
N. M. Donderdag den 14 te 11 u. 51 m. 'smorgens.
E. K. Vrydag den 22 te 4 u. 26 m. 'smorgens.
V. M. Zaterdag den 30 te 1 u. 21 m. 'snachts.

Op Dingsdag, den 2 November, zal er op de publieke verkooping van den Heer A.M. D. MEZA opgeveild worden een party zeer fraai bewerkt Zilvergoed, hetwelk te bezien zal zyn op Maandag den 1 November.

Gisteren, met de aankomst van een vaartuij uit Nieuw York, hebben wy Couranten van Liverpool tot den 19 September ontvangen. In dezelve lezen wy, dat men op den 13 dier maand een aanslag op het leven van den Hertog van Orleans of van den Hertog van Aumale gedaan heeft. De Hertog van Orleans en zyne broeders, de Hertogen van Nemours en van Aumale, voorgedaan door een luisteryke staf, reden aan het hoofd van het 17e. korps ligte infanterie, hetwelk van Algiers was aangekomen en met de zegeteekens der overwinning deszelfs intrede binnen Parys deed. Toen zy digt by de Rue Faubourg St Antoine genaderd waren, kwam een persoon hen te gemoet, gewapend met een paar pistolen; hy legde op den Hertog van Orleans aan, vuurde, en de kogel vloog den Hertog voorby, doch kwetste het paard van den Kolonel Lavalliant. De moordenaar is een handwerksman en is dadelijk in hechtenis genomen. Zyn naam is Nicolaas Pappard; hy is 37 jaren oud. Het paard van Generaal Shneider is ook gewond geworden.

Men zegt, dat deze aanslag in verband staat met de *emeutes* van den 10 en 11 September te Parys, welke echter niet van groot belang zyn geweest.

Te Clermont Ferraud hadden er op den 9 en 10 volksbewegingen plaats, waarby 17 soldaten gedood en gewond werden. Een groot getal oproerlingen was gevallen in de verdediging van de barricades, welke zy opgeworpen hadden. De oorzaak of het voorwendsel van deze beweging, zegt men, is de census, hetzelfde voorwendsel als dat van Toulouse. De beweging te Clermont was geheel gedempt.

Te Macon had er ook volksbeweging plaats, waarby vier menschen het leven verloren, twee doodelyk en zes meer of min zwaar gewond werden.

De kamer van Pairs is door eene koninklyke ordonnantie byeen geroepen om Pappard onverwyld terecht te stellen. Zyne misdadigheid bestaat in een aanslag op het leven van den erfgenaam van den troon, door op de drie prinszen te schieten.

De moordenaar kende niet eens den persoon, wien zyne taak het was te vermoorden. Hy vroeg aan een van het volk om hem den Hertog van Aumale aantewyzen. Men was algemeen van gevoelen, dat hy tot een geheim genootschap, om de koninklyke zonen te vermoorden, behoorde, en dat hy door het lot beschoren was om den aanslag te doen. Deze aanslag heeft veel onrust te Parys verwekt, daar het de eerste maal is, dat men op het leven van de prinszen gemunt heeft. Verscheidene personen zyn als medepligtigen in hechtenis genomen.

Door de parysche Couranten van den 16 September wist men in Londen, dat de kwestie van ontwapening steeds onbeslist bleef. De Heer Guizot was daartoe geneegen, doch de koning was er sterk tegen en zou waarschyndelyk zyn zyn hebben.

Op den 16 waren de fondsen te Parys gerezen ten gevolge der vernieuwde geruchten van het overlyden van den Hertog

van Bordeaux. Men hechte echter, in de voornamen kringen, geen veel geloof aan deze geruchten.

Het volgende is eene volkomene lyst van de nieuwe kabinets leden van Engeland:—

Lord Wellington staat aan het hoofd zonder eenig departement.

Sir R. Peel Eerste Lord van de Schatkist.
Lord Lyndhurst Lord Kanselier.

Right Hon. H. Goulburn Kanselier van de Exchequer.

Lord Warncliffe President van den Raad.
Hertog van Buckingham Geheim Zegelbewaarder.

Sir James Graham Minister van de binnenlandsche zaken.

Graaf van Aberdeen Minister voor de buitenlandsche zaken.

Lord Stanley Minister van de Kolonien.
Graaf van Haddington Eerste Lord van de Admiraliteit.

Lord Ellenborough President van de kamer der Controlers.

Graaf van Ripon President van de kamer van koophandel.

Sir H. Hardinge Minister van Oorlog.

Sir E. Knatchbull Tresaurier van de zeemagt en betaalmeeester van de landmagt.

Op den 18 September was de overland mail van Indiën te Londen aangekomen. De berigten met dezelve waren van Canton tot den 18 Mei, van Macao tot den 19 Mei, van Calcutta tot den 5 July, en van Bombay tot den 19 July.

De berigten uit Canton vermelden, dat de chinesche mandarynen zeer vyandelyk gezind zyn tegen de Engelschen, en dat de aan kapitein Elliot verleende wapenstilstand met geen ander oogmerk geschied is, dan om maatregelen te nemen ter verdrijving van de barbaren. De keizer gaat voort by voortdurende hevige proclamatie uittevaardigen niet alleen tegen de aanvallers in zyn land, maar ook tegen de mandarynen en andere ambtenaren, die naar zyn gevoelen hun pligt niet behoorlyk vervuld hebben.

In de omstreken van Canton werd er eene zware krygsmagt byeen verzameld. Het grootste gedeelte der inwoners had de stad verlaten.

Hong Kong was wederom door de Britten bezet. De opper commissaris was reeds eenigen tyd bezig om het plan van eene stad aldaar te ontwerpen.

Gedurende de wapenstilstand had men eene zeer groote hoeveelheid van thee uitgevoerd. Het was ook het doel van kapitein Elliot om de chinesche gezagvoerders bezig te houden, ten einde zich van den gewonen 's jaarlyks uitvoer van thee te verzekeren. Tot den 18 Mei had men reeds 11,000,000 ponden uitgevoerd, en men had het vooruitzigt om vóór het einde van de maand eene grootere hoeveelheid uittevoeren.

Op den 18 Mei, den dag, waarop hy met verscheidene schepen naar Pechele zoude vertrekken, om aldaar van het hof van Peking zelve de vereffening der zaken te vorderen, ging hy op het stoomschip *Nemesis* de rivier van Canton op, waardoor het vermoeden was ontstaan, dat er een aanval van de Chinezen te duchten was op de vreemde factorien of op de schepen Algerine en Modeste, welke er digt by lagen. Men vreesde daarom, dat op dezen tyd een aanval zou geschied zyn op de stad Canton, welke in den assche zoude gelegd worden om de Chinezen eene eeuwigdurende herinnering te geven aan hunne hardnekkigheid.

Terzelter tyd was men in Indiën druk bezig met de oorlogs voorbereidselen tegen China. De nieuwe gevolmagtigde, Sir Henry Pottinger, en de Admiraal, Sir Wil-

liam Parker, waren op den morgen van den 7 July te Bombay aangekomen en zouden op den 17, op het stoomschip *Sesostris*, naar hunne laatste bestemming vertrekken. De Admiraal had de arsenalen en scheepsdokken in oogenschouw genomen om hun voorraad nategaan, zeggende: "het chineesch geschil mag binnen weinige maanden geslegt zyn, doch kan jaren duren."

Men zegt, dat het plan der krygsverrigtingen van den nieuwen gevolmagtigde en van den Admiraal Parker, de opperhevelhebber der krygsmagt in China, geheel anders is, dan het tot hiertoe opgevolgde, hetwelk ook slecht uitgevallen is. Er zal dadelijk by hunne aankomst eene strenge blokkade gelegd worden langs de gansche zuiderlyke en westerlyke kust van China; de mond van de groote rivier zal naauw bewaakt worden; en de grootste zorg zal genomen worden om de burgers zonder noodzakelykheid eenig nadeel toetebrenge, doordien zy zich steeds gunstig voor de Engelschen getoond hebben. Het eiland Amoy zal bezet worden, zoodra de schikkingen voor de blokkade gereed zyn; het zal wegens deszelfs ligging digt by het vaste land en bykans regt over het eiland Formosa eene uitnemende ruil zyn voor het verpeste Chusan.

In de *European* van den 19 September wordt niets gemeld der vernieling van den Thee oogst, doch wel in die van den 19 Augustus. Deze bevat chinesche berigten, ontvangen over de Vereenigde Staten.—Het zal een handels berigt geweest zyn.

Wy vernemen, dat de Nederlandsche schoener CURAÇAO, alhier te huis behorende, op den 19 September en de Brik MARIA & JACOB op den 1 dezer van Amsterdam zouden vertrekken met bestemming naar deze haven, over La Guayra.

De engelsche stoompakket vaart zal met den 1 December beginnen.

In de *New York Morning Herald* vinden wy verscheidene kolonnen gevuld met het regtsgeeding van Mac Leod, waaruit blykt, dat er zeer sterke en stellige bewyzen tegen hem zyn. Deze zaak, zegt men, begint zeer belangryk te worden.

Volgens een artikel in de *Courier des Etats Unis*, getrokken uit engelsche Couranten, heeft de keizer van Rusland zich verzet tegen het ontworpen huwelyk van zyners zusters dochter, Prinses Sophia der Nederlanden, met den Prins de Joinville. Z. M. zou ongaarne zien, dat een huis, hetwelk zich alleen door eene revolutie heeft verheven, zich zou verbinden met een der oudste vorstelyke stamhuizen in Europa. Louis Philippe, zeggen de Franschen zelve, titelt zich niet langer koning der Franschen door de gratie Gods: want hy diende zich te titelen door de gratie der Baricaden, om dat hy aan den opstand der versperringen zyne troonsbestyging te danken heeft.

In eene vergadering van de *Lincoln Temperance Society*, gehouden in de tweede week der maand Augustus, heeft men in omvraag gebragt: of het gebruik van brandewyn in het bereiden van spyze, inzonderheid in de plum-puddings, eene overtreding is der voorschriften van het genootschap? Na eene zeer lange en ernstige beraadslaging, waarin veel geest is aan den dag gelegd, is men tot het besluit gekomen: dat de brandewyn in de puddings gegeten en niet gedronken wordt; weshalve het niet verboden is gebruik er van in het toebereiden van spyze te maken. Het gebruik van brandewyn en zout inwendig zal misschien tegenkanting ontmoeten.

*Vervolg en slot der aantekeningen uit het Militaire leven van den Generaal MA-
NUEL PIAR.*

De schitterende overwinning in het gevecht by San Felix op La Torre behaald, verschaftte Piar geld, kleeding, wapenen en ammunitie, doch stelde Angostura nog niet geheel buiten verdediging, dewyl het de onafhankelyken aan eene scheepsmagt op de rivier ontbrak, en de vesting door verscheidene gewapende vaartuigen op dezelve verdedigd werd.

Piar wilde echter onmiddelyk eenen tweeden aanval op de vesting wagen, en het laat zich ligtelyk bevroeden, dat hy daarin allerwaarschynlykst zou geslaagd zyn, dewyl de nederlaag van La Torre de Spanjaarden binnen Angostura evenzeer moest ontmoedigd hebben, als de behaalde overwinning het gevoel van moreele overmagt en zelfsvertrouwen in de troepen der Independenten had versterkt; doch Bolivar, den uitslag van het plaats gehad hebbende gevecht vernomen hebbende, achtte het hoog tyd Piar in zyne veroveringen te stuiten, alvorens hy zich mogelyk, na Angostura genomen te hebben, vóór Mariño verklaren en aldus in eens al zyne (Bolivar's) eigenbelang bedoelende ontwerpen in duigen mogt doen vallen. Hy begaf zich dus zoo spoedig mogelyk naar Guayana, en daar gekomen, was zyn eerste werk, na dat hy het opperbevel op zich genomen had, den held van San Felix grovelyk te beledigen door hem, zoodra hy de gevangenneming der capucynen monniken vernam, daarover in de honendste bewoordingen verwytingen te doen, hem onder andere toevoegende: "en waarom hebt gy hen niet van kant gemaakt?" Voorts deed hy al de korpsen infanterie onmiddelyk naar de missien terug keeren, en liet Cedeño aan het hoofd der kavallerie vóór Angostura, om die vesting gadeteslaan en te beleiden, dat dezelve van de landzyde versterking bekwaam.

Vervolgens liet hy in de haven van Las Tablas eenige praauwen in oorlogs vaartuigen herscheppen, ten einde zich door middel van dezelve in gemeenschap met de monden van de Orinoco te stellen; doch de eerste expeditie, welke hy zelf aan het hoofd eener afdeeling troepen met dezelve ondernam, liep zoo ongelukkig af, dat zyne vaartuigen vernield en zyne soldaten in den pan gehakt werden, terwyl hy en eenigen der hem naar Guayana gevolgd zynde Generaals en hoofd officieren zich ter naauwernood met zwemmen reddeden.

Gelukkig voor de zaak der onafhankelykheid verscheen echter kort daarna Brion, die door het Congres te Cariaco tot Admiraal der Independenten benoemd was, met zyn eskader op de Orinoco, en de overwinningen door dezen op de spaansche flotille behaald, noodzaakten de bezetting van Angostura spoedig tot de ontruiming der vesting, welke Bermudez, die by de laatste oneenigheden tusschen Mariño en Bolivar de zyde van den laatsten gekozen had en dezen naar Guayana gevolgd was, op den 17 July als overwinnaar binnen trok.

Doch waar was Piar, die het plan der verovering van Angostura uitgedacht en de uitvoering van hetzelfde door het bezetten der missien aan de Caronie en het slaan der troepen van La Torre by San Felix mogelyk gemaakt had, toen zyn doel bereikt en dus den roem zyns arbeids geplukt werd?

Toen deze zich, door de komst van Bolivar en diens orders, in de uitvoering zynen groote ontwerpen belemmerd en tot eene voor hem onverdragelyke werkeloosheid veroordeeld zag, ontstond by hem eene in-

nerlyke ontevredenheid tegen dezen, welke door de beledigende uitdrukkingen, hem wegens het niet ter dood brengen der capucyners toegevoegd, nog vermeerderd werd. Hy vroeg dus verlof om zich van het leger te mogen verwyderen, ten einde, zoo hy voorgaf, binnen of buiten het grondgebied zyne gekniakte gezondheid te gaan herstellen; doch Bolivar, die eerstens te wel wist hoe onmisbaar hy by het leger was en tweedens den schyn wilde vermijden van hem redenen tot ontevredenheid te hebben gegeven, weigerde zyn verzoek intewilligen. Hierdoor werd de reeds bestaande ontevredenheid en het gevoel van afhankelijkheid by Piar al meer en meer opgewekt, en hy werd diengevolge hoe langer hoe dringender in zyn verzoek, zoo dat Bolivar hem hetzelfde eindelyk niet langer kon weigeren en hem eene afzondering in Upata toestond.

Het kon niet missen of Piar, die steeds onder en met Mariño gediend had, moest thans na zoo veel verguizing van de zyde van Bolivar, meer geneigd zyn om zyne goedkeuring aan de handelingen van het Congres te Cariaco te hechten, welke hem daarenboven het vooruitzicht op een opperbevel aanboden, dan het belang van Bolivar te behartigen.

Hy liet dan ook niet na om, zoo als de schryver van het voor ons liggend werk zegt, zynen invloed by zyne onderhoorigen aantewenden, ten einde hen tegen Bolivar intenemen en aldus het oppergezag van dezen te ondermynen. Toen Angostura door de onafhankelyken bezet was, begaf Piar zich naar derwaarts, en daar Bolivar het daárzyn van Piar in de plaats, wier bezit men aan hem te danken had, gevaarlyk voor zyn gezag beschouwde, riep hy hem op om zyne betrekking by het leger tegen over den vyand te hernemen.

Piar echter onraad vermoedende, nam de vlucht en hield zich door een eskadron kavallerie, onder aanvoering van den commandant Francisco Carmona, nog eenen geruimen tyd in de oostelyke provintien staande.

Bolivar liet echter zyne prooi niet zoo ligtelyk los, hy wist brieven in handen te krygen, die door Piar aan zyn mindere officieren zouden geschreven zyn, en in welke hy hen niet alleen tegen Bolivar trachtte intenemen, maar ook het reeds afgesleten denkbeeld van verschil in kleuren weder opwekte; deze hetzy echt of onecht, waren voldoende om in het oog van een aantal officieren, die van Bolivar afhankelijk en aan Piar ondergeschikt in rang waren, en dus door diens val bevordering hadden te verwachten, de vervolgingen, tegen den laatsten in het werk gesteld, te regtvaardigen.

Genoeg Cedeño werd met nog twee hoofdofficieren en eene sterke afdeeling kavallerie afgezonden, om den held van San Felix optesporen en gevangen te nemen, en het gelukte dezen het doel hunner zending te bereiken door hem te Aragua de Cumana te overrompelen. Hy werd oogenblikkelyk gevankelyk naar Angostura gevoerd en onmiddelyk voor eenen door Bolivar befoemden krygsraad gebragt, die hem dan ook by vonnis van den 15 October 1817 schuldig verklaarde aan ongehoorzaamheid, verleiding, zwamenzwering en desertie; en hem diengevolge veroordeelde tot degradatie van zyne militaire rangen, en de straf des doods met den kogel.

Bolivar, die zyn doel bereikt had, wilde nu nog grootmoedig schynen door alleen het tweede gedeelte der veroordeeling te bekrachtigen, en gelastte de uitvoering daarvan. Op den 18 October in den na-

middag ontving de held van Maturin, Juan Cal en San Felix, die op onderscheidene tyden de wanhopige zaak der afhankelijkheid eene gunstige wending gegeven, en door zynen veldtocht in Guayana van eenen gewissen ondergang gered had, ter belooning zynen diensten, en als een offer op het altaar der belangzucht van Bolivar, op de markt te Angostura, ten overstaan van het leger, dat hy zoo dikwyls ter overwinning had aangevoerd, den dood met diezelfde onverschrokkenheid, welke hy in de verschillende gevechten steeds had aan den dag gelegd.

Moest ge uws vyands wraak ook duchten
Angostura's muur ontvlugten?
Nimmer zal uw roem vergaan,
Onze daden blyven leven,
Een del, roemryk was uw streven,
T'off'lyk steeds uw stout bestaan.

Piar uw dood verwekte zuchten
In het land waarvoor gy streedt.
Angostura plukt de vruchten,
Ruimschoots van hetgeen gy deedt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 October 1841.

ALZOO de persoon van BENJAMIN SUARES zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin MARIA CAROLINA, bygenaamd CAROLINA, oud 24 jaren, dochter van MARIA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

DE ondergeteekende verzoekt al de genen, die iets te vorderen hebben van den boedel van wylen den Heer ALBERT BERCH of aan denzelven mogten verschuldigd zyn, hunne vorderingen in te leveren en betaling te komen doen uiterlyk op den laatsten dezer maand.

Curaçao den 15 October 1841.

C. L. VAN UYTRECHT qq.

Publieke Verkoop.

TEGEN Dingsdag over acht dagen, zynde den 2 November, van eene party MEUBELEN, HUISCIERADEN en GLASWERK.

Curaçao den 22 October 1841.

A. D. MEZA.

TE KOOP.

EENIGE jonge Stieren en Ossen, alsmede een vyf en twintigtal bastaard merinos rammen. Te bevragen ter Drukery.

Curaçao den 15 October 1841.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN w., in de Wallemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. Jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentie is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.